

การรักษาราชการแทน และการปฏิบัติราชการแทน

ในหน่วยราชการทุกหน่วยงานนั้น ย่อมมีผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกันในงานหลายด้าน และผู้ที่มีอำนาจเหล่านั้นก็เป็นปัจเจกชน บุคคลธรรมดาที่ย่อมจะต้องมีการเจ็บป่วย มีกิจส่วนตัว หรือมีความจำเป็นบางอย่าง ที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองได้ ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ กฎหมายจึงกำหนดให้มีการมอบอำนาจให้กันได้ ซึ่งในการมอบอำนาจนั้น มีคำ 2 คำที่ใช้กันอยู่คือ

1. ปฏิบัติราชการแทน
2. รักษาราชการแทน

กล่าวได้ว่า อำนาจย่อมมาพร้อมหน้าที่เสมอ เมื่อมีหน้าที่ก็ต้องมีอำนาจ เมื่อมีอำนาจก็ต้องมีหน้าที่ ตามกฎหมายปกครอง อำนาจหน้าที่นั้นเกิดจากกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ การทำนิติกรรมทาสงปกรรอง ผู้กระทำต้องมีอำนาจตามกฎหมาย

การปฏิบัติราชการแทน

คือ การมอบอำนาจ กฎหมายมอบอำนาจให้ใครผู้หนึ่งต้องใช้อำนาจเอง แต่มีข้อยกเว้นว่า อำนาจทางปกครองมีการ

มอบอำนาจได้ การมอบอำนาจนี้เกิดขึ้นได้ตามกฎหมาย ถ้ากฎหมายห้ามมอบ ก็มอบอำนาจให้ใครไม่ได้ การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน เป็นการมอบอำนาจให้เฉพาะส่วนในการนั้นๆ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนแค่ไหนก็ให้มีอำนาจทำได้แค่นั้น

การรักษาราชการแทน

คือ การที่ผู้ที่มีอำนาจทำตามที่กฎหมายไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ กฎหมายให้อำนาจอำนาจหน้าที่ให้ผู้ใดผู้หนึ่งอาจเป็นไปตามตำแหน่ง หรือผู้หนึ่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ กฎหมายที่กำหนดให้มีผู้รักษาราชการแทน เพื่อให้การดำเนินงานของทางราชการดำเนินต่อไปได้ ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เฉกเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งที่กฎหมายให้อำนาจไว้ คือมีอำนาจเท่ากับผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้การรักษาราชการแทนเป็นการมอบอำนาจโดยผลของกฎหมาย

การจัดเรียงลำดับอาวุโส

สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญนั้น มิได้ระเบียบแบบแผนในการจัดลำดับอาวุโสชัดเจน แต่สำนักงาน ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า น่าจะจัดลำดับอาวุโสในราชการของข้าราชการดังกล่าวได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโส
2. ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกัน ผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับนั้นก่อนถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
3. ผู้ดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันพร้อมกัน ผู้ใดได้รับเงินเดือนมากกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
4. ผู้ได้รับเงินเดือนเท่ากัน ผู้ใดมีอายุราชการมากกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
5. ผู้ที่มีอายุราชการเท่ากัน ผู้ใดได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในชั้นสูงกว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
6. ถ้าเป็นผู้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในชั้นเดียวกัน ผู้ใดได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นนั้นก่อนถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า
7. ถ้าเป็นผู้ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ในชั้นเดียวกันพร้อมกัน ผู้ใดมีอายุแก่กว่าถือว่าผู้นั้นอาวุโสกว่า

มีปัญหาสงสัยคาใจกันมานานกว่า “**ปฏิบัติราชการแทน**” และคำว่า “**รักษาราชการแทน**” ว่าในโอกาสใดจะได้ใช้คำว่า “รักษาราชการแทน” ซึ่งปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติราชการอยู่มีใช่น้อย คำว่า “ปฏิบัติราชการแทน” หมายถึง การที่ผู้บังคับบัญชามอบอำนาจในการบริหารราชการให้แก่ผู้ใดบังคับบัญชาปฏิบัติราชการแทน ไม่ว่าจะเป็นการสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ หรือการดำเนินการใดๆ ที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย โดยที่ผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ทรง

อำนาจที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจปฏิบัติราชการแทนนั้นทุกประการ การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเป็นเรื่องของการกระจายความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้งานของราชการมีความคล่องตัว สามารถให้บริการตอบสนองต่อประชาชนผู้ใช้บริการได้อย่างรวดเร็ว ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และทำให้งานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับคำว่า “การรักษาราชการแทน” หมายถึง กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ ได้มีการแต่งตั้งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ตามที่กฎหมายกำหนดเข้าไปรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น

งานบริหารงานบุคคล
สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลตะโละหมะลอ
Tel : 073-299821

เอกสารเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับ

- การปฏิบัติราชการแทน
- และการรักษาราชการแทน

